

Důvodem právní ochrany rodiny je skutečnost, že rodina je stále považována za základní článek společnosti a dále proto, že se otázky rodiny včetně jejího uspořádání dotýkají i nadále přímo nebo nepřímo každého z nás. Otázkou však stále zůstává, zda právní ochrana rodiny je v našem právním systému ochranou dostatečnou, zda není třeba učinit zásadní změny v právní ochraně rodiny vzhledem k jejímu probíhajícímu vývoji.

Právní ochrana rodiny vychází prvotně z ustanovení ústavního práva, konkrétně z ustanovení čl. 32 odst. 1 z. č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod. Tento článek výslovně stanoví, že „rodičovství a rodina jsou pod ochranou zákona“. Protože se jedná o ustanovení ústavního práva, je nutné, aby byly v souladu s tímto ustanovením veškeré právní předpisy České republiky, jinak je jejich znění zněním protiústavním.

Listina základních práv a svobod odkazuje na zákonnou úpravu. Touto zákonnou úpravou, která se zabývá tématem rodiny a manželství je z. č. 94/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tedy *zákon o rodině*. Tento zákon upravuje nejen vznik rodiny, a to uzavřením manželství, ale i vzájemné vztahy mezi manžely, zánik manželství a další neméně důležitou problematiku týkající se institutu rodiny.

Úprava vztahů mezi manžely a rozvod manželství má význam zejména tam, kde mezi manžely dochází k jistým poruchám vzájemných vztahů. Tyto poruchy mohou být

dokonce takového rozsahu, že manželství přestane plnit svůj společenský účel a stanou se tedy brzdou ve vytváření zdravého rodinného prostředí. V takových případech dává naše právo, konkrétně výše citovaný zákon č. 94/1993 Sb., zákon o rodině, ve znění pozdějších předpisů, v ustanoveních § 24 až 24b, možnost zrušit manželství rozvodem.